Katholieke Missie • Kafakumba de 15/12/1963.

Kafakumba.

Beste Broeder Joseph en Josephine,
Neven Romain en André en Nichtjes Angèle en Marielle,

't Jaar 1963 loopt op zijn einde en zoo volgen de jaren met rasse schreden elkander op,de tijd staat niet stil.

Zoolang men jong is,denkt 'n mens dat er meest 'n eind gaat aan komen en smeedt hij pillerhande plannen voor de toekomst:het bouwen van een eigen huis,de kinderen 'n degelijke opvoeding verschaffen opdat ze later goed door 't leven zouden geraken en gelukkig zijn en wat weet ik al.Maar als de pluimen beginnen wit uit te slaan of zijn tanden begint te verliezen zooals de bomen hun bladeren in den Herfst,dan begint men stilaan in zijn eigen te peinzen:"ja is het dat maar!"Eenieder wil dat zelf aan den lijve ondervinden alvorens het te kunnen geloven,maar dan is het dikwijls te laat.

Daarom gelukkig de mens die van kindsbeen af al zijn zorgen en kommer heeft geplaatst in Gods handen en in al de gebeurtenissen van het leven zich heeft weten te onderwerpen aan zijn H.Wil.Wij zijn immers in zijn handen en Hij regelt alles op zijn best tot ons algemeen welzijn Al de menschen hier op den aardbol verlangen naar den vrede,de Communisten zoowel als de andersdenkenden,maar juist omdat ze dien vrede willen zoeken buiten Christus om,zullen ze hem nooit vinden.Daarom druk ik van af aan den wensch uit opdat Christus met Kerstmis in U die gevoelens van ware vrede en oprechte liefde moge verstevigen.Met die vernieuwde gevoel lens bezield,zult U het nieuwe jaar dan ook met 'n vreugdevol hart te gemoet zien en zal het nieuwe jaar 64 voor U tevens zalig wezen.

Ik zou U nu verder wat nieuws over de nieuwe Republiek van Congo willen vertellen,maar zooals U ook weet langs Radio en Televisie is het niet al te schitterend.Onze jonge leiders proberen en doen zeker hun best om het land terug emhoog te helpen,maar daarvoor moet er gewerkt worden en dat zo juist niet meer.Al wat maar school heeft gelopen,al is het slechts het lager onderwijs,veracht het handwerk. Allen zoeken 'n postje te bemachtigen dat weinig inspanning vraagt en toch veel geld opbrengt.

Zooals U ook wel zult weten hebben ze de vroegere Katanga van Tshombe ondervercheld in drie kleine Provincies:Albertville,Elisabeth-ville en nu onlangs nog Kelwezi.Wij behoren tot deze laatste.Onlangs had de nieuwe President van Kelwezi samen met zijn ministers,députés ﬁn, chefferen en policiers 'n reis ondernomen om zoo ﬁ gezegd in kontakt te komen met zijn volk in de brousse.Hij bracht tevens ook 'n bezoek aan Kafakumba,maar wat 'n apel en aan al dat volkje(te samen niet min dan 72 man)eten en 'n onderkomen te bezorgen.'t Was nog erger als 'n koning die zich verplaatst.Nu welk 'n koning heeft zulk een gevolg ? Dit is natuurlijk allemaal bijmaak,maar als men dan onder die nieuwe ministers en Chefs du Cabinet mannen erkent die vroeger klerk waren of Katechist in Dilolo of Sandoa,dan vraagt men zich af waar die menschen zoo op eens die geleerdheid hebben opgedaan om degelijk 'n land te besturen en tot welstand te brengen.Of meenen zij misschien dat ze om wille van hun trek van 150.000 Fr.per maand in een splinter nieuwe veituur kunnen reizen met cravat en 'n groote bril op hun neus dat ze 't verstand in pacht hebben en den toestand gaan verhelpen!Kong telt nu reeds rond de 300 ministers.Ze beleven veel aan de menschen maar daar komt gewoonlijk niets van in huis.Het volk begint dat ook stilaan in te zien of liever te ondervinden aan den lijve want de meest noodzakelijke artikelen zooals:

kledingstukken,dekens scheenen,vele's en stukken voor vele'e,enz...
zijn bijna niet meer te vinden tenzij op de zwarte markt en dan tegen
weekerprijzen.Evenzeo voor de levensmiddelen en die zijn bijna verdrie-
dubbeld:'n Kgr.vlees 2 tot 3 en 400 Fr.-'n pakje boter 100 Fr?-1 Kgr.
suiker 50 Fr.-'n fles bier 30 Fr-'n pakje cigaretten van 20- 40 Fr.-
'n deeje stekjes 10 Fr.en zoo voor al de rest.En het slaat nog maar
altijd op.

U ziet dus dat ons congolees geld geen waarde meer heeft.Vóór de
Onafhankelijkheid was er zoo iets van 13 milliard billetjen in omloop
en nu zouden er zoo iets van 75 milliard in handen zijn .Ons zwarte
broeders hebben dus te lang aan het geldmachien gestaan en maar door-
gedraaid zonder zich rekenschap te geven dat de waarde daarvab niet
meer gedekt is in de schatkist.Van daar dus het gevolg dat de congo-
lese frank in het buitenland niet meer aanvaard wordt.Onze landgenoten
die ook zien dat de schoone jaren van het eten van witte beterhammen
voor hen voorbij is en nooit meer zal weerkomen,trachten stilaam hun
pakjes te maken om het af te trappen,maar kwestie waar naartoe met
hun gewonnen centjes!Officieel is de devaluatie van de Fr.3,6 maar in
feite ƒƒ heeft hij nog slechts 0,10 waarde.Van daar dan dat ons mensen
om er van af te geraken hun congolees geld uitwisselen tegen 1/10,'t
is te zeggen 10 Congolese franken tegen een belgisc.En het zal nog
dalen om de goede reden zoeals ik hoger zei dat er niet meer wordt voort
gebracht.In den tijd dat de Belgen de Colonie van Congo bestuurden,
werden er jaarlijks tonnen en tonnen arachieden en katoen uitgevoerd
naar andere landen.Tegenwoordig hebben ze niet meer genoeg voor eigen
gebruik en ziet de regering zich verplicht in Rhodesie maïs en maniok
te gaan opkopen voor onderhoud van zijn eigen volk.Onlangs legerde
hier op de Missie 'n blanke van de Katoenmaatschappij.Deze wist te
vertellen dat vroeger hier in de ƒƒƒ streek van de Lulua alleen jaar-
lijks rond de 150.000 ton katoen werd opgekocht.Dit jaar hebben ze
zich moeten tevreden stellen met slechts 15.000 ton,dus het tiende
deel van vroeger.En zoo is dat voor de arachieden en voor andere pro-
dukten.De landbouw wordt eenvoudig weg verwaarloosd.Is het dan te ver-
wonderen dat het land achteruit gaat als het ƒƒƒ vele produkten moet
aankopen en maar weinig kan uitleveren.Van daar dan ook gebrek aan
geld om hun bedienden op tijd uit te betalen.Op vele plaatsen in Cong
zijn de onderwijzers in staking gegaan omdat ze niet meer werden uit-
betaald.Ons mannen hier hebben ook vier maand achter hun centen moeten
wachten.Pas verlede week zijn ze uitbetaald geworden voor de maand
December.De rest zullen ze later trekken als er weer wat geld in het
potje is.

Als Missionaris hebben we natuurlijk niets in te zien daar we
nu de gevolgen dragen van hetgeen ze hebben verlangd,nl.de onafhanke-
lijkheid.Maar als Belg heeft 'n mens daar toch hartzeer van als men
het schoone werk van ons landgenoten die zich geen moeite hadden ge-
spaard om Congo tot zoo 'n hogen bloei te brengen,nu ziet verbrokkeln.

Ondertusschen doen we toch maar ons werk voort waarvoor we geko-
men,al missen we ook die welde van vroegere jaren.We blijven op onze
post en laten de rest over aan de Goddelijke Voorzienigheid.

En nu alvorens mijn epistel te sluiten nog 'n klein vraagske
nopens de familie.Verleden jaar, liet U me weten dat de twee oudsten,
Romain en Angele reeds aan 't werk waren en de twee jongsten,André
en Marielle hun diploma hadden behaald maar nog 'n jaar stage moesten
doen.Hebben dees twee laatsten nu 'n plaats gevonden en is Angèle nog
steeds onderwijzeres in Borgworm ? Proficiat aan allen en dat ze uw
steun mogen zijn voor lateren leeftijd.

Vroolijk Kerstfeest,Zalig Nieuwjaar en best gemeende groeten.

Simon Melon